

БІЛЯ ДЖЕРЕЛ УКРАЇНСЬКОЇ ГЕРМАНІСТИКИ

Глибоко шаную і подивляю усі мови світу,
бо мова, як і музика, це Божий дар,
але рідна мова має обличчя моєї матері.

Б. М. Задорожний

27 червня 2014 року в житті української та європейської германістики знакова подія – сторіччя від дня народження засновника та сподвижника української германістики, професора, доктора філологічних наук, філолога-германіста, вченого й Учителя Б. М. Задорожного – людини, для якої національні та людські чесноти і християнська мораль були основою життєвої світоглядності та сподвижницької наукової діяльності.

Професор Задорожний був всебічно обдарованою та глибоко освіченою людиною. Його талант до відчуття мови і музики створив, мабуть, це науково-творче і благородне підґрунтя чеснот науковця класичного формату, в основі якого є щоденна копітка праця. Він прекрасно розумів, що творити германістику у післявоєнний час при закритих кордонах лише науковими дослідженнями не реально. Для цього потрібна була велика жертвна праця та колектив однодумців, чим і стала для нього кафедра німецької філології та ціла плеяда дослідників порівняльно-історичного і германського мовознавства.

Величезний науковий доробок і значний педагогічний досвід, витончене відчуття мови і глибока інтуїція, громадянська позиція людини і вченого, вимогливість до себе, повага до ближнього і глибока порядність поставили професора Богдана Михайловича Задорожного в ряд знаних українців, які прославили Україну в світі і зробили визначний внесок у розвиток європейської та світової цивілізації.

Кожен, хто мав можливість вчитися в професора Задорожного і спілкуватися з ним, пригадує його шляхетні манери вітання, його простий стиль витлумачування складних та взаємопов'язаних історичних процесів формування національних мов через призму фонологічних особливостей вокалізму та консонантизму. Його знання санскриту, латини та етимологічної специфіки формування лексичного фонду германських мов сягали енциклопедичних глибин. І це не тільки вражало, але й надихало.

У цьому зв'язку на особливу увагу заслуговують дві грані наукового ества Богдана Михайловича – вміння творити науку і передавати її своїм учням, серед яких сьогодні вчені філологи, доктори наук, доценти та професори. Продовжувачем індоєвропеїстики у розумінні професора Задорожного став його учень професор Максимчук Богдан Васильович, завідувач кафедри німецької філології, який продовжив і розвинув філологічні досягнення Учителя. Цілу плеяду вчених виховала учениця професора Задорожного доцент Струк Тетяна Миколаївна, яка чи не єдина наважувалася дискутувати з Професором. Тісна наукова співпраця професора-романіста Помірка Романа Семеновича з Богданом Михайловичем генерувала чимало наукових ідей для сьогоденного покоління професорів, до яких належить доктор філологічних наук, професор Паславська Алла Йосипівна та інші.

Ми свято шануємо і цінуємо титанічну працю професора Задорожного і низько схиляємо голову перед блаженною пам'яттю Учителя століть.

Володимир Сулим,

декан факультету іноземних мов
Львівського національного університету імені Івана Франка